



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αντικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΤΑ ΜΕΓΑΡΑ

(ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ).

Μία μεγαρίτικη εὐφυΐα δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῆ.  
Κυρία τις παρεπονείτο διὰ τὸν ὄνον της, ἄξιον ἀδελφόν  
τοῦ ἤρωος τοῦ Κόκκου . . .

. . . Περπάτει  
Γεροσακάτη!

— Αἱ κυρᾶ ποῦ τῶξερα πῶς θάρθετε, ἀπαντᾶ ὁ μεγα-  
ρεὺς ἰδιοκτῆτης, φυλάξτε τὴν ὄρεξί σας γιὰ τοῦ χρόνου.

— Νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ θέλῃ ὁ ἄνδρας μου νάρθοῦμε τοῦ  
χρόνου.

— Εἶσθε 'πανδρεμμένη κυρᾶ;

— Τώρα εἶμαι ἀρραβωνιασμένη, μὰ ὡς τότε βέβαια θὰ  
ἦμαι 'πανδρεμμένη.

— Καὶ εἶνε καλὸς ὁ ἀρραβωνιαστικὸς σου;

— 'Ακοῦς ἐκεῖ! ὦρατος καὶ λεβέντης.

— Αἶ τότες κυρᾶ νάρθητε τοῦ χρόνου καὶ θὰ σᾶς ἔχω  
ἕνα γάϊδαρο ἔμορφο καὶ λεβέντη . . . 'σὰν τὸν ἀρραβωνια-  
στικὸ σας.

'Εν τῇ τραπέζῃ τοῦ προγεύματος ὑπῆρχεν ἕν μόνον κε-  
φάλι 'Ολλανδικὸ τυρὶ, τὸ ὁποῖον δίκην ἡλίου περιήρχετο  
τὴν τράπεζαν φωτίζον τοὺς διαφόρους αὐτῆς κόσμους, τὰς  
διαφόρους γειτονιάς.

Μία κυρία ἐν στιγμῇ ἐκλείψεως κατήντησε νὰ εἰπῆ :

— Καμαρότε, τὸ ἰσθγνον τοῦ πλοιάρχου!

— Τι τὸ θέλετε κυρία;

— Νὰ ἰδῶ . . . τὸ τυρὶ.

Καὶ ὅμως τὸ τυρὶ αὐτὸ τὸ ἐζηλεύσαμεν, πὸ ἰχάδιψαν  
πόσα χερᾶκια γιὰ νὰ κόψουν!

'Ὡς ἐζηλεύσαμεν μερικοὺς εὐτυχεῖς ὄνους, φέροντας ὑπε-  
ρηφάνως ἐπὶ τῶν νώτων των τόσα κάλλη.

Κατήντησεν εἰς ἀσεβέστατα νὰ λέγῃ :

— Νὰ ἦμουν σήμερα γάϊδαρος.

Εἷς ἄλλος εὐφυῶς ἔλεγεν :

— \*Ἄν ὁ Ζεὺς ἐμάτιαζε καμμιὰ ἀπὸ ταῖς συνταξειδιώ-  
τισσές μας, θὰ 'γίνονταν γάϊδαρος γιὰ νὰ τὴν κλέψῃ.

Εἷς τὸ πρόγευμα εἶχομεν ἀπέναντί μας τὴν καστανὴν  
ἄνευ διόπτρων πλέον, καὶ τὴν ἐθαυμάζαμεν.

'Ἀλλὰ μὲ τὰ μάτια δὲν χορταίνει κανεὶς ἢ περὸν ἡρ-  
γάζετο δραστηρίως.

Καὶ εἶπομεν εἰς τὸν γείτονα μας τὸ τοῦ Μαρλίναςκη :  
«Οὕτως ὁ κορυδαλὸς ἀφίνει τὸν οὐρανὸν καὶ κατέρχεται εἰς  
τὴν γῆν χάριν ἐνὸς σκώληκος.»

— Μόνη διαφορὰ ὅτι ἡμεῖς κατηρχόμεθα χάριν πολ-  
λῶν σκωλήκων, μοὶ ἀπήντησεν εὐφυστάτα . . . 'Ετρώγα-  
μεν μακαρόνια.

\* Ἡ πείνα ἦτο εἰς τοὺς πλείστους πεῦνννα.

Κυρία τις ἐκράτει τὸ πινακίον της πλησίον τοῦ στόμα-  
τος καὶ συνεβούλευε τὴν γείτονα της νὰ πράξῃ τὸ αὐτό.

— \*Ἔτσι, ἔλεγε, εἶνε μικροτέρα ἢ μεταξὺ τοῦ πιάτου  
καὶ τοῦ στόματος ἀπόστασις καὶ δὲν χασομερᾶ τὸ πειροῦνε  
'εἰς τὸν δρόμο.

'Εν τῇ μεγαρικῇ πλατείᾳ :

— Καὶ σὺ ἐδῶ; ἤρθες νὰ 'δῆς τῆς μεγαρίτισσας βέβαια;

— \*Ὁχι, ἀδερφέ, ἤρθα νὰ ἰδῶ ταῖς 'Αθηναίαις.

Συνελάβομεν και δύο γαλλισμούς εις τὰ χείλη κυρίας.  
**Σὺν ἀρριβέ ; και ἄν βουατούρ.**

Ὁρείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ κ. Γιαλοῦση **Θεσσαλία** θὰ σημειώσῃ σταθμὸν σπουδαῖον εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.

Εὐρισκόμεθα ἐπὶ τέλους ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου **καθαρῶ** και μαυρίζομεν ἐπίτηδες τὴν λέξιν, διότι πρὸ πολ- λοῦ ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοία και ἡ καθαριότης ἔχουν κηρύξει διαζύγιον ὄχι μόνον ἀπὸ *τραπέζης* και *κλίτης*, ἀλλὰ και ἀπὸ πατώματος και κοιτώνων και ἀτμοσφαιρας, ἵνα πα- ραλείψωμεν ἄλλους τόπους, τοὺς ὁποίους ἡ ἑλληνικὴ μυρο- ποιτα μεταβάλλει πάντοτε εἰς *corbeilles fleuries*.

Τὰ ἄλλα τῆς **Θεσσαλίας** προσόντα τὰ ἀπήλαυσαν ἄπαντες οἱ πανηγυρισταί, εὐρυχωρίαν, μοναδικὴν τάξιν, φι- λοκαλίαν παντοῦ και ὑπηρεσίαν εὐπρόσωπον, μὴ ζουλου- δικήν.

Και τὸ πρόγευμα και τὸ γεῦμα μεθ' ὄλην τὴν πληθὺν τῶν δηλωσάντων και τῶν ἐπιδραμόντων ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικὰ τοῦ στομάχου.

Εἰς τὸ κατάστρωμα ἐπὶ ὕδατος τινος φωτίζοντος τοὺς κοιτώνας τῆς πρώτης θέσεως ἐκαθήσασμεν πολλοὶ κουρασθέν- τες νὰ ὀρθοποδῶμεν.

Εἰς ἕκ τῶν πολλῶν ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ :  
— Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ θέσει σχηματίζομεν οὐρανὸν ἀνεστραμμένον.

Οὔτε μίαν ξυλίνην ἀποβάθραν οἱ ἀθάνατοι Μεγαρεῖς δὲν ἔχουν, ἀρίνομεν ὅτι δὲν ἔχουν οὔτε ἐν δένδρον, οὔτε μίαν σκιάν, σχεδὸν οὔτε καφενεῖον.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν, τῆς θαλάσσης κυριευθείσης ὑπὸ χορευτικῶν τάσεων, ὡς εἰσιτήριο ἐπιβάσεως εἰς τὰς λέμ- βους ἐπεβάλλετο και ἐν καταναγκαστικῶν ποδολουτρῶν.

Ὁ ἀξιοματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ Γ\*\*\* εἶχεν ἀποφασίσει μετ' ὁ γαῖδουράκι του νὰ διασχίσῃ τὴν θάλασσαν και νὰ φθάσῃ μετρί τῆς **Θεσσαλίας**, ἀλλ' εἰς τὴν θῆαν Κυριῶν ἀγωνιζομένων νὰ διέλθωσι τὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων αὐτοσχέ- διασθεῖσαν γέφυραν ἐπροτίμησε νὰ ζευχθῆ εἰς τὰ κύματα διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰς ἀγωνιώσας ἐντὸς τῆς λέμβου.

Και οὕτως ἐματαιώθη ὁ γαῖδουροθαλασσοδρόμος.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μας εἰς Πειραιᾶ ὁ ἱππότης φίλος μας K\*\*\* εἶχε κυριευθῆ ὑπὸ τῶν νεύρων του. Ἄν ἦτο και ἀθλητὴς θὰ ἐρρίπτεν ὄλους τοὺς πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ- σαν διὰ νὰ προφθάσῃ νὰ εἰσέλθῃ αὐτὸς μετ' ὁ δικούς του εἰς κμμίαν κιωτὸν τοῦ Νῶε και νὰ ἐξέλθῃ εἰς Πειραιᾶ.

Θὰ τὸν ἠνάγκαζον νὰ παίξῃ τὸν ἱππότην, ἐὰν δὲν τὸν ἔλησμόνουν πολὺ γλιγόρω.

**Ἄρριχη.—Καλιθέαν.**

**ΤΙΠΟΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ;**

— **Τίποτα.**

Οὐδέποτε ἠδυνήθημεν νὰ ἐνηλώσωμεν πῶς ἡ βάπτισις ἐνδὸς βρέφους εἶναι δυνατόν νὰ κινήσῃ τόσον ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ ὑποληφθῆ ἡ ἀπλουστάτη αὐτὴ ἱεροτελεστία, τὴν ὁποίαν ἔ- καστος κάμνει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ, μεγάλη ἔθνη εορτῆ.

Ἐπειτα αἱ εορταὶ και αἱ παράται αὐταὶ ἤρχισαν νὰ μᾶς γεννοῦν μελαγχολίαν, ἵνα μὴ μεταχειρισθῶμεν τὴν κυριο- λεξίαν και γράψωμεν ἀηθίαν.

Νὰ σιδηροφορῆ ἡ Ἑλλάς τόσον κωμικῶς ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν και τόσον καταστρεπτικῶς ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, νὰ ὀδοκυλῆται φρικτὸν *εσοθρμ* ἀξιοματικῶν διαφόρου βαθμοῦ, ξίφους και μύστακος, και ὅλα αὐτὰ νὰ χρησι- μεῖον ὅπως καταναγκάσουν τὸν κόσμον νὰ κυριευθῆ ὑπὸ ἄλλου ἢ κοροϊδίας αἰσθημάτων ἀπέναντι τόσῳ γελοίων εορ- τῶν, αὐτὸ, νομιζόμεν, μόνον εἰς χώραν *μωρῶν* και κατερ- γαρῶν ἠδύνατο νὰ συμβαίη τόσον τακτικῶς, μεθ' ὁσης τάξεως οἱ τελευταῖοι τρώγουν και οἱ πρῶτοι κοιμῶνται.

Ἵταν δ' ἐφρατάζεσο ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς συνταγματι- κοῦ κράτους ὑπέλαθεν ὑψίστην τιμὴν του νὰ ὑποβαστάσῃ τὸ προκεφάλαιον ἐνθα ἐν βρέφος ἐφέρετο, διὰ νὰ αἰσθανθῆ τὸ αἰσθημα τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου ὅστις ἐνόμιζε τιμὴν του, κατὰ τὸ γνωστὸν γαλλικὸν τραγῳδί, ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν μονάρχην του ὅτι ὠτρυνῆται τῆς ἀηθίας του, εἶχε ὅλα τὰ δίκαια νομίζω, νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλάτη, ὅταν ἤκουε κανονοβολισμούς και ταραχὴν τατὰ, ὅπως ἐπραξεν ὁ ὑποφαινόμενος, μακαρίως κοιμηθεὶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἄχρι μεσημβρίας.

**Καλιθέαν.**

**ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.**

Ἵ ἄστυνομία τοῦ Λονδίνου, καθὰ γράφει ἡ αἴφρα *Ἐ*- λαθε προφυλακτικὰ μέτρα, καθ' ἣν ὥραν ὁ Γλάδστον ἐπέ- στρεφεν ἀπὸ τὸ παλάτι, ἐναντίον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν μέγαν φιλελεύθερον.

Ἵ Ὁρα γράφουσα ταῦτα ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ τὴν με- λαγχολικὴν σκέψιν ὅτι ἐν ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἀναγκάζε- ται νὰ προφυλάττῃ τοὺς ἄγγλους πολιτικούς διὰ νὰ μὴ τοὺς φάγῃ ὁ λαὸς ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἡ ἑλληνικὴ ἀστυ- νομία ἀναγκάζεται νὰ προστατεύῃ τοὺς Ἑλληνας πολιτι- κούς ἀπὸ τὰς καννιβαλικὰς τάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, αἵ- τινες ἀναπτύσσονται εἰς αὐτὸν ἀπὸ *ἐθνοσκαμόν*.

Τὸ αἴθνηκὸν Πνεῦμα εἶχε παραπονεθῆ διότι τὴν ἡμέ- ραν τῆς βαπτίσεως τοῦ παιδιοῦ τῶν Βασιλέων οἱ Βουλευταὶ εἶχον παραγκωνισθῆ ἐν τῷ ναῷ εἰς θέσιν μὴ ἀξιοπρεπῆ δι' αὐτούς.

Και ὅμως ἂν ἐγνώριζαν ὅτι τὴν θέσιν ταύτην ὄρισεν ὁ ἴδιος Βασιλεὺς χάριν αὐτῶν πάλιν τῶν κυρίων Βουλευτῶν ὅπως τοποθετήσῃ καλῶς τὰς Κυρίας τῶν κυρίων ἀντιπρο-

**ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.**

Λογοπαίγιον Πλακιώτου, ὅστις ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος φίλου του :

— Τ' εἶναι αὐτὰ τὰ *κακὰ* ποὺ λένε σ' τοὺς Μπάλ- Μασκέδες ;  
— *Ἦναι*, ἀπλήτησεν, ἐκεῖ ποὺ πᾶνε ἐκεῖ ἄνθρωποι *κὰρ κάνοσο*.  
Ἵπραιότερον και πληρέστερον λογοπαίγιον δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ.

Μετὰ τὴν εὐφύϊαν Πλακιώτου μία εὐφύϊα Δεληγιάννη εἶ- ναι, νομιζόμεν, εἰς τὸν τόπον τῆς :

Ἵν τῇ αἴφρα τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως τῶν Με- γάρων ὁ κ. Δεληγιάννης συνωμίλει ἑλληνιστί μετὰ ξένου μὴ ἐννοοῦντος τὴν ἑλληνικὴν.

Ἵ στενογράφος μας ἐπιστέλλει τὸν ἐξῆς διάλογον :  
— Καὶ ἤρατε τὰς Ἀθήνας ὅπως τὰς ἐφρατάζεσο ;

— Πῶς ;  
— Ὁ κοινορτὸς ὀλίγον τὰς κάμνει νὰ μὴν τὰς εὐρίσκετε ὅσον τὰς ἐφρατάζεσο.

— Πῶς ;  
— *Εἰς τὸν κοινορτὸν συντελεῖ πολὺ ἡ ἔλλειψις τοῦ ὕδατος.* (Ἀνακάλυψις !)  
— Πῶς ; ; ;

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς διασκεδάζει τις πολὺ ἀκολουθῶν εἰς τοὺς δρόμους χαλαροῦς ἐξωμερίτας.

Εἰς ἕξ αὐτῶν συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ ὠραῖόν του ἡμισυ ἐθαύμαζε μίαν εἰκόνα παριστάνουσαν δύο κρατοῦντας εἰς χεῖρας ποτήρια πλήρη οἴνου, ἄν ὁ εἰς διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ λιχανοῦ μετ' ὁ ἀντίχειρα ἐφρατέρου τὴν εὐάρεστον τοῦ ποτοῦ οὐσίαν.

— Τί κάνει, τὸν ἐρωτᾷ ἡ κυρία τοῦ ἐξωμερίτου, αὐτὸς μετ' ὁ δάκτυλα ;

— Τοῦ προσφέρει, ἀπαντᾷ ἐκείνος, ἕνα κόμπο κρασί.

Εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν ὁ μεταβάλλων ἐπτὰ ἐνδυ- μασίας εἰς τὸ λεπτὸν Carl εἶναι δυσειδέστατος τὸ πρόσω- πον, και ὅταν μεταμφιεζῆται εἰς Κυρίαν τοῦ συρμοῦ σὶ ὀφθαλμοὶ κλειόνται αὐτομάτως.

Εἰς μίαν τοιαύτην στιγμὴν νύχθη εἰς :  
— Ἵν μπορούσο ν' ἀλλάξῃ και μούτρα τόσῳ συχνά.

Περὶ τῆς Διλῆ ἐν τῷ Ἄντρῳ τῶν Νυμφῶν μεταξὺ δύο :  
— Εἶναι γυναῖκα τοῦ σκοινιοῦ και τοῦ παλοουκιοῦ.  
— *Σὲ σκηρῆ* τὴν εἶδα, μὰ σὲ παλοῦκι . . .

**ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ  
ΠΛΑΟΥΝΤΑΙ  
ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΣΙ ΚΟΡΟΜΗΛΑ  
ΟΙ  
ΣΤΙΧΟΙ  
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΜΠΑ  
ΑΝΤΙ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ.**

σώπων, θὰ ὁμολόγει και χάριτας εἰς τοιαύτην τόσῳ χα- ρίεσαν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ βουλευτικοῦ ὠραίου φύλου.  
Δὲν καταλαμβάνει ὅτι ἔχουν ὅλα τὸ *χρὸ* των !

Οἱ Παρνασσίδεις πάλιν τὰ κατάφεραν.  
Τὰ γυμνάσια Πειραιῶς και Πύργου εὐρον ἀσπλαγγχον τὴν οικονομικὴν ψαλίδα τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἵλλὰ τὰ ἐρωτημένα μούτρα τῶν Παρνασσιδέων ἠνάγ- κασαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν ἀντιφάσει πρὸς τὸ σύστημα τῶν οικονομικῶν του ν' αὐξήσῃ τὴν πρὸς τὸν *Παρνασσὸν* διδομένον κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν.

Πολὺ φοβοῦμεθα μήπως μετ' ὀλίγον ζητήσουν και νὰ προκισθοῦν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου οἱ ἀναιδεῖς αὐτοὶ κα- λαμαράδες τοῦ Παρνασσοῦ.

Και δὲν θὰ εἶναι ὁ κ. Τρικούπη; ὅστις θὰ τοὺς τὸ ἀρ- νηθῇ.

Κάποια χιῶτικὴ *σαρίκα* ξετυλίχεται ἀπὸ τινος εἰς τὰς ἐφημερίδας ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ζωνάρι καυγᾶ ἐναντίον τοῦ ἐν Χίῳ προξένου μας κυρίου Πολυμέρη. Τὴν συμβουλεύομεν νὰ τυλιχθῆ εἰς τὴν κόκκινον τῆς, διότι ὁ κύριος Πολυμέρης διεκρίθη πάντοτε ὡς προξενικὸς ὑπάλληλος, ἐν Χίῳ δὲ τι- μάται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν και ἀγαπάται ὑπὸ τῶν ὑψηκῶν του.

Τὸν ἀτυχῆ ἐργολάβον τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου μας τὸν κρατοῦν εἰς τὰς φυλακὰς μερικὸι πλούσιοι σάν τὸν ἴρ- νιέρη και τινες ἄλλοις διὰ δέκα χιλιάδας φράγκων.

Δὲν εἶναι ἐντροπὴ τοὺς ἄνθρωποι πλούσιοι, ἕνεκα τῆς θέσεως τῶν ἀντλοῦντες τόσα ἀκόπα κέρδη ἐκ τῆς κοινω- νίας μας, νὰ μὴ συνεισφέρουν τὸν ὀβολὸν τους—διότι εἶ- ναι ὀβολὸς διὰ τοιαύτας *κλεμμένας* περιουσίας χίλια φράγ- κα—χάριν διασκεδάσεως, τῆς ὁποίας τὸ καϊμάκι πάλιν αὐ- τοὶ γεύονται, εἴτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, εἴτε εἰς τὸ θεάτρον τῆς σκηνῆς των ;

**ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΜΑΣ**

ὄχι τόσον τοῦ δημοσιογραφικοῦ, ὅσον τοῦ κοινωνικοῦ, ἀνε- χώρησε μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονικὴν και Κωνσταντινού- πολιν και ἐκείθεν εἰς Παριεῖους, πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἱατρικῶν σπουδῶν του, ὁ ζωηρότερος ἀντιπρόσωπος *Σίμων Ἀποστολίδης*, γνωστὸς εἰς τὰς στήλας τοῦ αἴφρα *Ἰατρικῶν* και εἴτα τοῦ αἴφρα *Χάνεσαι* ὡς δόκτωρ *Ἀἰζενμμαν* και δόκτωρ *Οὔστ*.

Ἵλοι οἱ φίλοι του αἰσθάνονται τὸ κενὸν ὅπερ ἀφίνει ἡ ἀπουσία του, διότι διὰ τὴν δι' ὀνειρῶν τρεφομένην νεολαίαν εἰς γνήσιος φίλος, σπειρῶν ἐν τῇ ἀναστροφῇ του θυμηθῆσαν και γέλοισα, εἶναι πολύτιμος συνθήκη ὑπάρξεως εἰς κοινω- νίαν μάλιστα τόσῳ ἐν γένει ἀφελον, οἷα ἡ ἀθηναϊκὴ.

Τῷ εὐχόμεθα πανταχοῦ δρίζοντας φαιδρούς και ἐπιστη- μονικὴν εὐκλειαν.

**ΛΙΛΗ.**

Μᾶς χρειάζονται ὀλίγοι ἀκόμα ἡμέραι διὰ νὰ σᾶς περι- γράψωμεν τὸ ἕκτακτον αὐτὸ σαρκικὸν φαινόμενον. Ἵπὶ τοῦ παρόντος τὸ φερμάρομεν ὡς γαλαῖ ἀπέναντι μπαρμπουνιοῦ.

## ΑΛΗΘΙΑΤΙΚΑ.

## VI

## Sonetto

— Γιατί ἔχεις τέτοιο μούτρο λυπημένο ;  
Γιατί βρέχουνε οἱ δυό σου οὐρανοί ;  
Μὴ σ' ἐπείραξαν, ἀγάπη μου ; Πηγαίνω  
Καὶ τοὺς δείχνω ποῖονα κάνουν νὰ πονῆ !

Καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ χέρι της δεμένο,  
Ἐάν κουκλάκι, μ' ἓνα κάτασπρο πανί  
Καὶ μοῦ εἶπε μὲ κλαψιάρικη φωνή :  
« — Μία μέλισσα τῶχει . . . ἄχ ! κεντρωμένο. »

— Ἐ τὸ χεράκι σου ὄλο τᾶδικο δίνω  
Γιατί ἔχει τόση ἀσπράδα, μυρωδιά . . .  
Ποῦ κ' ἦ μέλισσες τὸ παίρνουνε γιὰ κρῖνο.

Χαμογέλασε μοῦ εἶπε : « ἄφησέ τα . . . »  
Αἰ, τὰ λόγια μου τὴν βρῆκαν ἔς τὴν καρδιά  
Καὶ ἐξέχασε τὸν πόνο . . . ἦ κοκέττα !

Ἄράχνη.

## ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ ποιητικὴ κρέμα τοῦ **Νίκου** μας, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω, θὰ πωλῆται τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἐν τοῖς Καταστήμασι τοῦ κ. **Ἀνδρέου Κορομηλά, Πλατεῖα Συντάγματος.**

Τῆς κρέμας αὐτῆς ἀσημένιαις κουταλιαῖς ἐπὶ ἓν καὶ ἐπέκεινα ἔτος ἐγεύθη ἤδη ὁ καλὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τώρα ὅτε προσφέρεται εἰς ἀκραίαις παροψίδας, πιστεύομεν ὅτι αἱ καλαὶ Ἀθῆναι ἀυθορμήτως θὰ τὴν ζητήσουν ἐκεῖ ἔνθα πωλεῖται.

## ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ.

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐγκαθιστάμενοι χρυσογάδαροι ὁμογενεῖς κλέπτουν χονδρικῶς καὶ ξοδεύουν λιανικῶς.

Καλιθάν.

## ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Σ. Α. ΑΛΛΕΝ

ΤΟ

## ΖΥΛΟ-ΒΑΛΣΑΜΟΝ

πρὸς αὐξήσιν καὶ διατήρησιν τῆς κόμης εὐρίσκεται εἰς τὸ πλουσιώτατον **Κομμωτήριο** τοῦ κ. **Λεούση**, 4488 Σταδίου, ἀντικρὸ τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.

## Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ,

**Πολυθρόνας** δροσεράς, **εἰκόνας** μεγάλων καλλιτεχνῶν, **λευκώματα** πολυτελέστατα, **στολίδια** γυναικῶν, **εἶδη ἐπιτραπέζια**, **βάζα** διάφορα, **κοσμήματα σαλονιῶν**, ἐν γένει

## ΜΥΡΙΑ ΟΣΑ

εὐρίσκετε πωλούμενα **τοῖς μετρητοῖς**, ἀλλ' εἰς μεγίστην συγκατάβασιν εἰς τὸ **Μέγα Ἐμπορικὸν** τοῦ κ.

## ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΜΑΙΦΑΡΤ

πωλοῦντος τὰ εἶδη τοῦ ὄλα εἰς τὴν **ἀρχικὴν** τῆς κατασκευῆς των τιμῆς ἕνεκα τῆς προσεχοῦς μετακομίσεως τοῦ καταστήματός του εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κυρίου **Χρήστου Γ. Δρακοπούλου**, κειμένην ἐπὶ τῶν ὁδῶν **Ἐρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη (ἀριθ. 20).**

## ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

## TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριο τῆς ωραιότητος. Δροσιζει καὶ μαλακύνει τὸ δέρμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθρώπητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιία.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων **Vinaigre** καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονεικτος.

Παρά Κ. **Ἐλυμπίω** φαρμακεμπόρω, 206 ὁδὸς Ἐρμοῦ

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ<sup>ΡΟΣ</sup> ΤΡΙΚΟΣEAU DU D<sup>R</sup>. TRIKOS

**Καθαρίζει** τὴν κεφαλὴν, **ἐξαφανίζει** τὴν πιτυρίδα, **κατευνάζει** τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), **ἐξαλείφει** τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, **διατηρεῖ** τὴν στιλπνότητα τῆς κόμης καὶ **ἐμποδίζει** τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακείμπορεϊον Κ. **Ἐλυμπίου** ὁδὸς Ἐρμοῦ 206.

## ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

## DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βᾶσιν ἔχον τὴν **ἀρρικαν**, εὐωδιάζει εὐαρέστως τὸ χρῶμα, **καθαρίζει** καὶ **δροσιζει** τὴν ἀναπνοήν, **λευκάνει** τοὺς ὀδόντας, **διευκολύνει** τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ **δίδει** εἰς τὰ οὐλα τὸν ῥόδιον χρωματισμὸν ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς υγιείας.

Παρά Κωνσταντίνω **Ἐλυμπίω**, 206, ὁδὸς Ἐρμοῦ.